

ga on potem naučil. Neki starček se je hotel o tem prepričati, je li res, da njih vladika govori hrvatski jezik ter to na svoja ušesa slišati; gre tedaj k škofu in ta ga lepo ogovori in vpraša: „Što bi rad?“ A starček mesto odgovora zakliče: „Sinko! ti govoriš kak' i mi.“ — „Nu da, odvrne škof, ali što biste rad?“ — „Ma ti govoriš upravo kak' mi.“ — „Da, da, dobro,“ zopet reče škof. „Kažite, što želite.“ — „Ma baš, kak i mi govori ovaj Božji biskup,“ zamrmra dobri starček, zajoka se od veselja, pokloni in odide. —

Bil je Dobrila ustanovitelj „Naše Sloge“, velik podpiratelj „družbe sv. Mohora“, in „sv. Jeronimskega društva“, kteremu je tudi ostavil 1000 gld. — Koliko knjig slovenskih in hrvatskih je nakupil vsako leto in jih razdelil med ubogi narod po Istri! — Spisal je tudi še prej duhovnik v Trstu molitveno knjižico: „Otče, budi tvoja volja,“ ki je doživela že štiri natise; v zadnjem je pridejal tudi lep „dodatek za mornarje“. Ni je hiše v Istri, katera ne bi imela vsaj po jednega izvoda te knjižice, tako je ugajala narodu hrvatskemu. Ne bode imela Istra kmalu rojaka, ki bi bil toliko za njo storil, toliko za njo žrtoval kakor je Dobrila. Zatorej priporočamo to knjižico, razumljivo tudi vsakemu Slovincu; velja s pošto vred 35 kr. —č.

Summaripa ali Sommariva. Na vlaški zemlji je živel vitez (cavaliere) in pesnik Giorgio di Summaripa ali di Sommariva, ki se je bil porodil 1435. l. v Veroni; učil se je pravo, bil 1488. leta naméštnik v Gradišči ter je umrl pod konec petnajstega véka. V necem svojem proizvodu se je 1476. l. zval „previsor fortalitiorum Veronensium“. Preložil je na italjanski jezik Homera (Verona 1470.) in Juvenalove satire, prvič dane med ljudi v Treviži 1480. in drugič v Benetkah 1530 l.. Ta prevod omenja nekde Hemin s pričujočimi slovesi: „Prodiit RIPAE in 8vo, auctore Georgio SUMMA“. Spisal je dalje: 3) Martirio del beato Simone di Trento, Treviso 1480 in 8°; 4) Cronica delle cose geste nel regno Napolitano per anni 959, dall' anno 537 insino al 1495, per rithmos compilata, Venezia, 1496, in 4to; 5) Rime, bez létnice. Knjižnica „Magliabechiana“ v Florenci hrani rokopis: Summaripino oporoko s predgovorom v granesih. (Biografia Universale, volume LV., Venezia 1829 na 368. strani.) — Tudi naš Gregor Alasija se je sam imenoval da Sommaripa in de Sumaripa, kakor smo se osvedočili v prvem vezku letošnjega „Ljublj. Zvona“ na 61. in 62. str.; bil je zatorej blagorodnega ali plemenitega pokolénja in bez dvojbe sta bila obá taistega znatnega rodú. — Bodo-li te vrstice kedaj v pomoč ter na korist našim naslednikom, katerim iz srca želimo, da bi jim bilo móči iztekniti še točnejših vestij o življenji in delovanji slovenskega knjižnika Gregorja Alasije?

L. Ž.

„Na prahu raje“ naslov je zbirki 50 sonetov, ki jo je v Pragi izdal znani česki pesnik Jos. V. Sládek. — Dasi smo mi Slovenci, odkar nam je dr. Fr. Preširen pel dovršene svoje sonete, v tem obziru nekoliko razvajeni in tudi v sonetih Sládkega pogrešamo marsikaj bistvenega; — vender moremo priznavati, da se je pesnik z vspehom trudil, da popularizira te vrste poezijo. Posebno nekateri soneti se odlikujejo po nežnosti jezika in idiličnem svojem obsegu.

I. H.